

Director
PAUL LĂZĂRESCU

Redacția și Administrația
Bd. Republicii nr. 34
București, Sector 2,
Tel. 15 03 39

Dreptatea

ORGAN AL PARTIDULUI NAȚIONAL ȚĂRANESC
creștin și democrat

ANUL XXII
(Seria a IV-a nr. 38)

MĂRTI
20 martie 1990

COTIDIAN DE SEARĂ

4 pagini — 1 leu

G. Călinescu și Iuliu Maniu

Personalitatea complexă a lui G. Călinescu se situează, pentru orice om cu simțul valorilor literare, pe o foaie înaltă treaptă. Neîndoielnic, profesorul ce s-au întrecut în aceeași ființă au stăruit un interes interesant și estetic dintre cele mai vii. Dar a-l admira pe autorul „Vieții lui Mihai Eminescu”, a-l admira ca adevărat nu înseamnă a-l transforma într-un fetiș. Nici un creator, indiferent de importanța lui, nu suportă un asemenea regim decât ca pe o falsificare. Deoarece creația se cerează cu libertatea interioară iar percepția ei adecvată se produce de asemenea sub zodia libertății. Regimul comunist l-a tratat pe G. Călinescu print-o mistificare în doi timpi. Mai întâi, după o scurtă perioadă de toleranță, în care a fost acceptat ca „tovarăș de drum”, marele critic a fost taxat drept „idealist”, „burghez”, „cosmopolit”, folosit, în cadrul realismului socialist, ca un exemplu negativ. Apoi s-a trecut la extrema cealaltă. Nimeni n-a mai avut dreptul a-l atinge măcar cu o floare! Propozițiile sale au fost dogmatizate, impuse unui automatism al adorației. Pontiful acestui cult dubios a devenit rău famatul Eugen Barbu. Din „Divinul critic” nu l-a mai scos, excomunicându-l cu voluptate pe toți cei ce cutezau a se diferența de vederile lui, cu orice preț și cu orice deferență de fond ar fi procedat. G. Călinescu a devenit o „afacere” rentabilă a „Săptămânii” și a „Luceafărului”. Evident, se avea în vedere și latura sa vulnerabilă, de aderentă grăbită în totalitarismul roșu. Aici, fiind ne putem exprima fără teama de a fi insultați, și de a rămi cu replica blocată de către faimosul Patron ori de către ciraci săi, se cuvine a ne opri asupra acestui aspect dezastru al activității lui G. Călinescu.

nescu s-a arătat stăruitor de prezența unor oameni politici de constință, cu o reputație bine statornică, care nu l-ar fi putut accepta precomunismul circumstanțial. Evoluția sa avea impresia că poate dobândi galoane în ierarhia puterii în ascensiune. Adevărul nu-l interesa decât prea puțin pe acest strălucitor sofist, pe acest mare arist amoral. Una dintre victimele predicției a fost, firește, Iuliu Maniu. Un prim atac masiv datează din 3 decembrie 1944 („Tribuna poporului”), semn că strategia fusese schițată de timpuriu. Cu o nerăbdare grăitoare, G. Călinescu îl dorește scos din actualitate, închis în capitolul rolului istoric jucat pînă în 1918. Comparăția cu o altă „figură istorică”, din secolul precedent, e onctuos-brutală: „Ion Brătianu fusese un stîlp de marmură al României, dar după 12 ani, spiritul lui nu mai vedea drumurile noi. El a trebuit să fie înlăturat din viața politică și rugat să-și ia locul său inactiv printre figurile istorice”. Dar ce l se reproșează președintelui Partidului Național Țăranesc? Logica „Divinului” merită urmărită cu atenție: „El e un deputat etern fără perspective guvernamentale, un om care simte nevoia unui factor opresor și și-l creează fictiv cînd acesta nu există. Politică sa, de esență budapestană este corosivă, combinativă și patetică, iar instrumentul ei, memoriul, Corosivă, fiindcă tindă la fărâmițarea coeziunii guvernului, combinativă, fiindcă un deputat de opoziție n-are altă cale de acțiune decât a distoca în umbră grupurile, patetică, pentru că marea armă a obstructorului este figura spectaculoasă de victimă”. Pe nerăsuflata, G. Călinescu amestecă, după cum vedem, aprecieri malițioase asupra trecutului de luptă transilvăneană a lui Iuliu Maniu cu un sol de oracole oblice asupra sortilor luptei sale abia începute împotriva primejdiei comuniste. Fiețea contrafăcții coexistă cu vulgaritatea tendinței propagandistice. Funcționează o serie de ecuații de rea credință. Opoziția este echivalentă cu lipsa de „perspective guvernamentale”, deci minimalizată. Factorul de opresor apare împins în planul conștient și al închipuirii. Atitudinea de slujire a democrației e asimilată unei acțiuni „corozive”, destabilizatoare, ca și cum puterea samavolnică ar fi avut o legitimitate. Procedul nonviolent, civilizată, al memorizării și dezaivat în chip surprinzător. În sfîrșit, victimizarea ca se profila în sum-

GEORGE GRIGURCU

(Continuare în pagina 2-a)

Democrație fără privatizare?

Dacă întregul popor — exceptîndu-l pe adeptul mai mult sau mai puțin declarat al totalitarismului — dorește democrația, în schimb e destul de mică proporția celor care recunosc în privatizare principala soluție de ieșire din baoul economic și de pasire fermă pe drumul dezvoltării economice (simplificînd al creșterii bunăstării generale și al fîuririi unei reale democrații). În societatea românească, pe care unii o denumesc post-revoluționară (înțelegînd cont de faptul că perioada fierbinte a revoluției a reprezentat nu sfîrșitul acesteia ci începutul) se manifestă o contradicție evidentă între DORINȚA de democrație (ca noțiune preponderent politică) și împotrivirea față de privatizare (ca noțiune economică). Sublinierea de mai sus semnifică faptul că această contradicție e evidentă doar pe plan afectiv volitiv și mai puțin (sau chiar deloc) clar pe plan conceptual. Concepția despre democrație, despre coordonatele ei principale și despre mijloacele de a curceri ale acesteia este în mare parte uit de confuză, încît mulți din cei care doresc, o vor, sînt mai degrabă adeșți ai totalitarismului decît ai democrației. Dar despre conservatorismul conceptual s-a

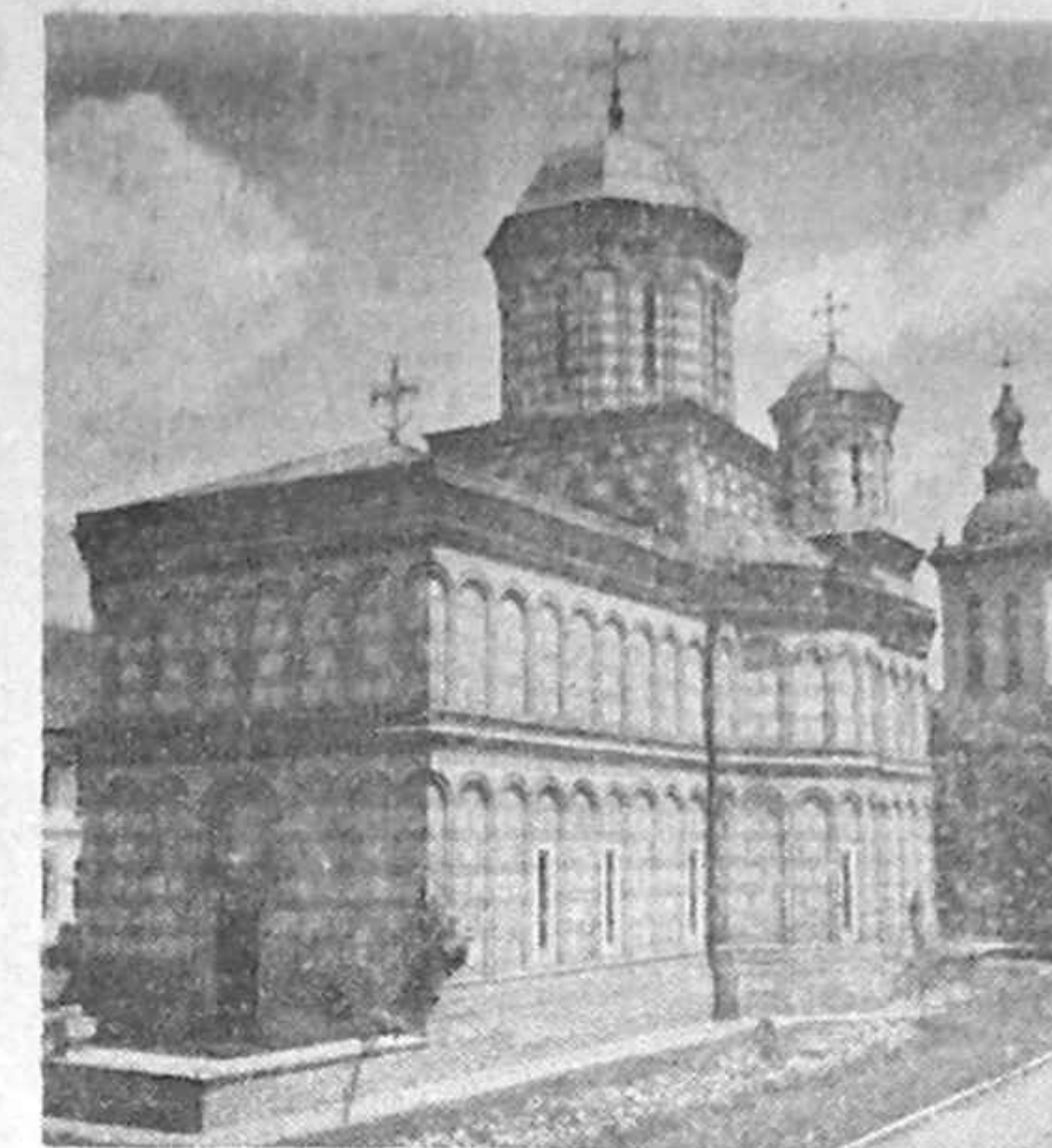
mai scris și vorbit mult, așa că mă voi referi în continuare la contradicția mai sus amintită. Democrația, ca participare a individului (directă sau indirectă) la actul de decizie este în primul rînd o noțiune politică; cum politicul și economicul sînt strîns legate, rezultă că și democrația (ca noțiune politică) îi corespunde „ceva” din domeniul economicului. Acest „ceva” este ceea ce în știința economică se numește democrație economică, adică participarea individului la actul de decizie economic. Care este calitatea principală pe care trebuie s-o poșede individul pentru a putea participa în mod real la actul de decizie? Evident, calitatea de proprietar. Garantarea proprietății personale propulsează individul din sfera de execuție în cea de decizie. Restituirea în proprietate personală a pămîntului către țărani, privatizarea întreprinderilor prin vânzarea de acțiuni către muncitori sînt măsuri cuprinse în programul P.N.T.-c.d. care asigură dobîndirea democrației economice și pe această bază a unei adevărate democrații politice. E. TEODOR MORARIU
președinte al organizației Rm-Sîrat a P.N.T.-c.d.

Știm că ne „iubiți” și sînteți „liberi”

În ziua de 14 martie două momente au confirmat că de „liberă” este televiziunea română. 1) În cadrul C.P.U.N. a luat cuvîntul și secretarul general al P.N.T.-c.d., dl. Ion Lup. Filmul dat pe micul ecran nu a cuprins această secvență. 2) În Capitală a sosit un tron al prieteniei italo-române, compus din aproape 40 de vagoane, cuprinzînd 800 de tone cu ajutoare pentru poporul nostru. Un rol însemnat în această companie de ajutorare l-a avut doamna Maria Pia Fanfani, președinta organizației umanitare „Insieme per la pace”. La soșire, doamna Fanfani a fost întîmpinată, din partea P.N.T.-c.d., de președintele partidului, domnul Corneliu Coposu și de alți membri ai conducerei. Si acest moment a lipsit de pe micul ecran! Că televiziunea nu iubeste partidul nostru, este dreptul ei. Dar este „liberă” și „independentă” și atunci cum rămîne cu scoaterea din filme toamă a acestor secvențe? Si din dispoziția cui? F.S.N.-ul, prin reprezentanții săi supervizează programul? Dacă pentru noi nu este o surpriză, pentru ziaristii italieni a fost. Si nu una plăcută, oricum nu una care să îndreptățiască ultima literă adăugată siglei dvs. după Revoluție.

O piesă de teatru cam amară

Miercuri a fost prezentată în clădirea parlamentului o piesă de teatru în care actorii au fost și autorii scenariului. Un scenariu parțial prestabilit, parțial spontan, cu evoluții surprinzătoare, cu trăiri autentice și leșiri emoționale, care a obligat actorii să-și modifice sau să-și creeze texte pe măsura rolurilor pe care le puteau interpreta. A fost o piesă subtilă, cu prea multe întesări și cu un final deschis, mai ales în ce-l privește pe domnul Mazilu, obligat să părăsească sala. Am asistat la o luptă acerbă în care brusc, fostul didizent, devenit și „masinist, a ridicat impudic o cortină care a descompunșit pe unii, revoltat pe alții. În afara unor minți lucide, credem că a existat prea multă confuzie în rîndurile parlamentarilor; pe cîna și ce n-au aplaudat, în un discurs, ba altele de multe ori total opuse în ceea ce privește conținutul. Cam prea labilă starea de spirit a unor parlamentari și cam prea puțin discernămint în a aproba sau dezaproba un lucru; se cade prea ușor pradă psihologiei de masă, instabilă și capricioasă. Un idol a fost urcat la tribună, surzător și optimist, un personaj proscris și dezorientat a leșit din

Biserica Mihai Vodă din Capitală
Foto: C. Săndulescu

F.S.N.-ul ni se dezvăluie

Locul faptel: Televizorul. Credeam că sînt un cinic, am urmărit cu un mic zîmbet descendent micuțele melodrame scoase de la naftalină de TVR(L ?) ! eu eroi pentru care păriștii sau chiar buniciile noastre ar fi creat o pasiune; însă m-am liniștit. Sînt o fire sensibilă. La retrovizivarea domnului Cazimir Ionescu de la ședința CPUN despre despărțirea sfîșietoare dintre domna sa și domnul Mazilu, am simțit că mi se umzește culciorile ochilor. Si nu ca urmare a ficțiunii abile a unui film remizînd într-o autentică (scuzati pleonasmul) „cină veșită”. Dl. C. Ionescu un adevărat erou și nu unul scos de pe memoria peliculei și prezentat de un critic cinematografic — care aproape îmi povestește filmul ca să nu rămîn nelămurit în caz că adorm pe la mijlocul lui, recunoaște că în F.S.N. s-a născut ideea unei contradicții monstruoșe (la 22.02.90, idee nefinalizată teoretic, după cum afirmă în continuare, dar care s-a concretizat practic. S-a zis de multe ori că stăm bine cu teoria, dar

cu practica...? Intă, totuși, că apar și exemple contrare, în care practica se dovedește superioară unei definițivării teoretice. Pe 22 domnul Dan Iosif îl apăra cu pieptul gol pe dl. Mazilu și, multumim cerului, că nu s-a captușit cu vreo pneumatică în acea zi de decembrie, ca să ne poată convoca la un miting în B. Manta (prin intermediul Televiziunii). Dumnezou știe pentru ce. Căile neștute ale Domnului mi s-au luminat abia duminică, 23 feb., cînd, la ora 11, B. Manta se mutase în P. Victoriei. Nu trebuie să ne mirăm; cu trucele este ea poate oric: am văzut și moi si. Mitingul din Banu Manta este aprobat de orimărie, pe cînd cel din Piața Rosetti, nu. Prea e plictoș să fie la fel pentru toți. Cei din Banu Manta nu trebuie să se manifeste în parcurs (a nu se înțeleze tancur, cum au insinuat unii cu buznarele doidora de dolari). Dar să revenim la oile

ION PETROV

(Continuare în pag. a 2-a)

Să fie dreptate

Felul cum decurg dezbatelile și judecarea celor 21 de inculpați în procesul de la Timisoara a sîrșit, pe bună dreptate, nedumerirea și indignarea milioanei de telespectatori. Apariția la TVR.L. a unuia dintre inculpați, pe nume Teodorescu, tcimis în judecătă în stare de arest, alături de ceilalți, pentru o infracțiune foarte gravă și modul cum și-a îngăduit, fără autorizarea instanței, să transmită un mesaj colegilor și prietenilor săi din afară, apărînd ca un erou și nu ca un in-

culpat, a pus în deruă, cînd, sfidînd instanța, cu tupeul specific celor vasași, a declarat că nu recunoaște învinuirile aduse prin rechizitor și, deci, se consideră nevinovat pentru faptele incriminate. Să fie, oare, așa? Inculpatul consideră că nu sînt suficiente probe în stabilirea vinovăției sale pentru care a fost arestat. Muncii se pune întrebarea: pentru ce a mai apărut în boxa acușatorilor? Este posibil ca în modul acesta să se treacă peste opinia publică în legătură

cu recriminarea miilor de manifestanți pentru libertate și dreptate socială de care un popor întreg a fost frustrat timp de 45 de ani, de regimul comunist totalitar, al cărui fidel slujbaş a fost și inculpatul? Oare, așa cum preciza și dl. procuror general, în interviul luat la televiziune, nu sînt suficiente probele cu morții care au eșuat sub gloanțele terorizilor, jertfîndu-se pe altarul liber-

GEORGE POPESCU
GRU
(Continuare în pagina 4-a)

Lacrimi pentru eroii Revoluției
Foto: Rompres

SAGITTARIUS
(Continuare în pagina 4-a)

PĂMÎNTUL - PENTRU VESNICIE, TĂRANILOR!

De ce credem în proprietatea agricolă individuală

Ar fi un lucru lipsit cu totul de noimă să se creadă că iubirea țărânilor față de pământ e doar așa, un moft literar sau cine mai știe ce sentimentalism leftru. Ea, această iubire, există și a fost, în toate aceste decenți de cumplite vicisitudini, elementul cel mai puțin coroziv. Undeva în adâncurile ființei fiecărui țărân român, născut de imperperiile sociale și politice, tocmai credința de neştirămat a țărânilor într-o nouă stăpânire de către ei a pământurilor pe care le muncesc. Chiar și atunci când orizonturile păreau pentru toată lumea închise, când hoarde de lămuritori năvăleau în sate și în gospodăriile țărânilor, când plutoane de milițieni le luau pînă și ultimul lăceș sau ultima perină, ultima găină sau ultimul purcel, țărâni noștri nu și-au pierdut speranța într-o nouă venire, pe pământul românesc, a dreptății. Adică pământul în proprietatea lor, cu tot ce presupune acest fapt, adică utilajele, acareturile, animalele, libertatea de a semăna și de a munci cât mai bine și de a cere, cât mai multă roadă pământului acesta, secole la rând așteptat de către oamenii săi ca un fel de tămăduire și adevărată intrare în umanitate. Căci țărânul fără pământ nici nu se mai socotește a fi țărân. Fără pământ îi lipsește partea lui de țară, pământul fiind pentru el componenta palpabilă a sufletului său.

Nu e vorba stimată cititorilor, de metaforă, de poezie, de vorbe frumoase pentru uzul orăsenilor, ci de adevăruri țărânești în care fiecare țărân se regăsește. Copiii fiind, și mai apoi adolescenții, mulți dintre redactorii acestei pagini își amintesc faptul că ani în șir după colectivizare, țărâni și-au însemnat haturile cu strănicie, mergînd noaptea, cu sapa subsoară, pentru a le marca. Iar când țărânelor s-au făcut pământ oblu, după un deceniu, s-au străduit să și le memoreze. Greu lucru pentru oricine, dar nu și pentru țărânul român care pentru unii încă este, chiar și astăzi după îndelungul martiraj care nu se poate compara decît cu cel al foștilor deținuți politici, o neînțelegere. Spunem acest lucru în urma vizionării unei sedințe a C.P.U.N. unde s-a discutat și chestiunea țărânească. Desigur, sînt în acest organism mulți oameni de bună credință, care nu fac din problema țărânească doar un vector electoral. Dar nu puțin sînt cei, mai ales din prezidiul acestei adunări, care în ciuda oricăror evidente, și ce cumplite evidente!, se încăpăținează a crede că nu există mai mare sursă de bunăstare alimentară pentru poporul român și mai mare fericire pentru satul românesc decît de a-și sta pe țărâni trindînd în colhoz. Ciudată optică! Și, desigur, aflată în afara oricărei istorii, fie ea și cea a comunismului cu „față umană”.

Un fapt este de necontestat în aceste zile, în aceste săptămîni. Părințele noastre, al tuturor, țărânul român așteaptă să și se dea pământ. Nu mîncare, nu bani mai mulți, nu cuvinte poletice, ci pământ. El, țărânul, dacă are pământ în posesie, le va face pe toate cele. Știe asta și toată lumea din acest motiv își vrea pământul înapoi. Fără condiții, fără clac, fără corvezi pe la vreun C.A.P. sau I.A.S. Cîi știe, căi vede milioane de oameni care începînd din aceste ceasuri de primăvară se apleacă asupra pământului ca într-un ritual milenar, se gîndesc la noi cei care facem acum politică și speră să găsim gîndul cel bun, poate cel de pe urmă, dar cel bun, și să-i dăm pământ. Pentru că de la proprietatea asupra pământului începe, de ce să n-o spunem și aici, alfabetul democrației noastre care s-a născut pe pământul românesc acum un secol, dar este, din păcate, atît de tîrziu.

Țărânul Național Țărânesc — creștin și democrat înțelege pe de-a-ntregul această arzătoare speranță a țărânilor noștri și militează consecvent pentru ca toți țărânii, de la seară, dar și de la orase, toți cei care vor să muncesc pământul, să aibă pământ. Este, deci, cît se poate de firesc ca și reacția ziarului „Dreptatea” să fie caldă, de încredință și pînă seara, în miezul acestei chestiuni ce ne înmîină și de care ne legăm îndreptățite speranțe în mai bine, în plina noastră cea de toate zilele...

Țărâni, cu sutele, în fața ceapului din Găiseni

Am fost de față

„NOI VOM ÎMPĂRȚI PĂMÎNTUL ȘI VOM FACE DREPTATE!”

Pământul așteaptă, așteaptă, așteaptă... Cuiși au înflorit, gizele s-au trezit la viață. O întreagă metamorfoză se petrece în natură. Cum se știe dacă timpul este optim semănării? Iată ce mi-a spus odată un țărân: „Țăcă, cel mai bun timp pentru semănat e atunci cînd, plimbîndu-te cu picioarele goale prin arătură, simți căldura pământului. Asta o știu de la moșii mei”.

„Ei, domnilor, ce facem cu pământul? În comuna Găiseni, jud. Giurgiu, simt căldura pământului sub tălpi toți locuitorii, mai puțin „unii” care mai simt căldura... scaunelor! Ne-am deplasat la fața locului, fiind chemați de cîțiva săteni. În ziua de 14.III.1990, în preajma Căminului cultural se afla multă lume. Vizavi — sediul ceapului. Se găseau acolo și cei doi polițiști ai comunei. Ne-am prezentat, apoi am mers la Primărie. Președintele C.P.U.N.-ului local, dl. Ion Dumitru, și secretarul, dl. Florea Arghir, au început să ne iscodească: „Cine v-a chemat? — Țărâniștii” vor să aducă moșierii să la pământul oamenilor? Puteam să chemăm și noi ziarul — Cuvîntul liber...”

La sediul C.A.P.-ului încercăm să vorbim cu președintele, ing. Ion Voicu. Sîntem îmbrînchiți și intimidăți cu ostilitate: „Ziarul „Dreptatea” să se ducă la țărâniștii, n-are ce căuta la noi!” „Cine l-a adus să discute cu ei?”. Președintele C.A.P.-ului este asediat cu întrebări: Victoria Cirstea: „Acum vine fiecare care n-a muncit, să-l punem pe ăla, pe altul, ăla care a luat 5000 lei pe lună vine acum să schimbe conducerea?” Gheorghe Dumitrache, I. Ștefan: „Să ne dea pământ, dar nu vrem desființarea C.A.P.-ului. T. Ivan: „Vine 1 aprilie și n-ajî dat pământul, n-ajî împărțit drepturile la oameni...” Gh. Stoica: „In nici o comună din preajmă nu se mai fac contracte, aici s-au făcut și anul acesta...”

Cei doi polițiști și alți oameni de bună credință ne protejează de furia multîmii. Ne exprimăm dorința de a vizita C.A.P.-ul împreună cu ing. I. Voicu — sub protecția poliției. Spiritul se agită, mai mulți oameni vor să vedem „DEZASTRUL” în care se scaldă C.A.P.-ul, alții, dimpotrivă, se împotrivesc. O femeie de 45—50 de ani mă împinge: fotoreporterul este apostrofă: „Plencă, bă, ūe unde ai venit!” Poliția este la post! Beneficiind de această „ospitalitate”, îndrăznim, cu frica-n sîn, să vedem C.A.P.-ul, însoțiți de un polițist și de cîțiva oameni. La ferma zootehnică ne iese în întîmpinare ing. Marin Ion. Fotoreporterul este muștrat că a fotografiat un grajd cu un perete găurit. Dl. Marin Ion ne invită în biroul d-sale. Se uită la legitimațiile noastre de două ori, se schimbă la față și nu ne poate da nici o relație pentru că... Vedem și noi pentru ce!

Cine seamănă în și cinepă în acest an?

Primum un apel dramatic din partea oamenilor de la Tobitoria de în din Ploiești, județul Prahova. Sămînța de în stă în magazine și nu mai vine, la acest an, s-o ia nimeni. „Ce ne vom face la toamnă?” se întreabă și ne întreabă ministrul Gheorghe Măgîrescu, 250 de oameni, lucrători unității noastre, vor rămîne fără muncă. Și nu numai atît, dar nu vom mai

Se discută cea mai importantă chestiune la ordinea... vieții de țărân: pământul!

Starea în care se află C.A.P.-Găiseni ne face să credem că pe aici a trecut și războiul...

Starea în care se află C.A.P.-Găiseni ne face să credem că pe aici a trecut și războiul... indiferenței! Căminul cultural este o clădire foarte frumoasă, cu balcon, cu sală de proiectie a filmelor, zugrăvit în culori rezonante, cu stație de amplificare. Lumea îl umple pînă la refuz. Adunarea generală a membrilor C.A.P. fusese anunțată la ora 10.00 dar începe abia la ora 11.15. T. Ivan citește la stația de amplificare proiectul Decretului-lege cu privire la pensiile țărânilor cooperatori. I. Bica, președintele P.N.T.-c.d. local: „Îl vom alege președinte de C.A.P. pe ing. I. Voicu. Este un flu al satului. (Aplauze se scandează). Vă rugăm ca nimeni din vechea conducere să nu mai fie ales. Ing. Godeci să nu mai fie președintele C.A.P.-ului”.

Așa au început ostilitățile, din care spicim pentru un adevărat rechizițoriu. I. Ivan: „NU VINE ÎLIEȘU ȘI ROMAN SĂ NE DEA DECRETUL? NOI VOM ÎMPĂRȚI PĂMÎNTUL ȘI VOM FACE DREPTATE ÎN GĂISENI. Rog 20 de oameni să se ofere pentru a trece la siglarea C.A.P.-ului”. (Pe scenă vin mai mult de 20 de oameni). Verona Dică: „E bun de prim bășatul asta!”

Constantin Nicolina, Ioana Năoi, Nicoleta Petrică, Alexandru Sorocina, Ioana Gavrilescu, N. Mitroiu, Lica Petre, Nicolina Ionă, El Ștefan, T. Petrea, Jana Dorobanțu. Voce: „Să fie și un organ de poliție”. Cît poliție? „Am primit ordin să nu ne amestecăm, ar fost simbată la cuvîntarea de la județ”.

In urma dezbaterilor, țărâni s-au procopsit cu un proces verbal. Noul primar al comunei îl ascultă cu atenție

Zootehnia la C.A.P. Găiseni — o Blafra Foto: PETER GHEORGHE

Strict autentic!

„Ne vom lua cîrjele”

Subsemnatul Bacîru I. Ion din satul Marsilien, com. Albești, județul Ialomița, vă aduc la cunoștință următoarele: În anul 1961 am fost silit să mă înscriu în C.A.P., renunțînd la terenuri în suprafața de 10 ha., unelte agricole, cai și căruța.

În anul 1981, la împlinirea vârstei de 65 ani, avînd o vechime în muncă de 19 ani, am solicitat cu cererea nr. 446/1981, dosar nr. 541/08/1981 iesirea la pensie de la C.A.P. Albești. După un interval de cîteva luni am primit de la Oficiul de Asigurări Sociale și Pensii pentru țărâni — D.P.M.O.S. Ialomița — Decizia nr. 4941/1981, prin care mi s-a comunicat că nu am dreptul să primesc pensie de la C.A.P. deoarece primesc pensie I.O.V.R. — gradul III de invaliditate. În urma informațiilor primite ulterior am aflat că noi, pensionarii invalizi (I.O.V.R.), care am stropit cu singele nostru pământul țării pentru a-l apăra, devenind școliozi și ciungii de azi, am fost frustrați de drepturile la pensionare pentru perioada lucrată în diferite unități agricole sau de stat, drept cîștigat prin muncă cinstită. Acest

BACÎRU I. ION

Chiriaș în propria țară

Aflăm de la Ana Filica, domiciliată în com. Grebănu, sat Plevna, jud. Buzău, un fapt stupefiant: conducerea C.A.P. Grebănu percepe taxe pentru cei 1000 mp care se cuvin fiecărui țărân ca loc de casă, așa cum reiese din Chitanța nr. 243, seria Cv din 9.III.1990, ce atestă încasarea a 7000 de lei de la Ana Filica, reprezentînd contravaloarea pentru locul de casă. S-ar putea motiva că Ana Filica este membră C.A.P. doar din acest an și că aceasta ar fi motivația problemei. Cazul

nu este însă unic. Lui Dumitrache Ioan, din aceeași localitate, i-a fost percepută taxa de 1500 de lei pentru 250 mp de teren pe care să-și construiască o casă, după cum reiese din Chitanța nr. 205 din 6.III.1990. Sîntem informați că abuzurile sînt o practică frecventă la C.A.P. Grebănu. Prevederile legale ale Decretului 42/1990 nu au ajuns în comuna Grebănu, sau actuala (această cu fostă) conducere C.A.P. le încalcă cu bună știință? (DORA MEZDREA)

Viață de 8 lei pe lună

Cristea T. Tudor, țărân din comuna Letca Veche, jud. Giurgiu, membru C.A.P. din 1961 pînă în 1976, a fost pensionat în urma stabilirii diagnosticului de bronhopneumopatie cronică obstructivă, insuficiență respiratorie cronică, cu pierderea capacității de muncă (cf. Deciziei de boală gradul II, cf. Deciziei nr. 1134/15.IX.1977). Decizia de pensionare nr. 9152/

13.XII.1989 pentru pierderea capacității de muncă dispune pensionarea cu 8 lei lună. Memorii făcute la diferite foruri p-au dus la schimbarea situației, răspunsurile primite fiind: ori că n-a exercitat 1/2 din minimum de norme în ultimii doi ani, ori că nu are vechime 10 ani de muncă, ori că s-a îmbolnăvit în afara timpului muncii. Către mîrșător! (D.M.)

Pîine neagră și amară!

Mîinile lor sînt crăpate de durerea și truda răpită din pământ. Mîinile aspre, bătătoare, chimuite și îmbătrînite mult prea devreme. Mîinile ce adună în ele o întregă istorie.

gazin să-și cumpere pîinea? Unde sînt vremurile cînd cuporul era punctul important dintr-o gospodărie — un fel de axis mundi — iar fiecare casă te îmbia cu mirosul proaspăt și pufoș al pîinii albe și rumenite?

Pînă cînd țărâni vor mai susporta ca alții să profite de munca lor? Pînă cînd vor mai răbda să mîncească pîinea neagră și amară? Pînă cînd vor mai răbda să muncască un pămînt ce le-a fost furat? AURA ALEXA IOAN

Cine nu vrea împărțirea pământului?

Ion Iseru, țărân de cînd se știe în comuna Mirșani din județul Dolj, a venit în redacția ziarului „Dreptatea” în numele consătenilor săi. Care-i durerea? „Avem, spune el, o pădure de salcîmi în care, în fiecare an, în primele două luni de primăvară, ne păstem oile. Sîntem crescători de animale din tată-n fiu. Acum ni s-a întîmplat un necaz. Cei de la ocolul silvic nu ne mai dau voie să ne pășunăm oile în pădure. Știm că pășunatul, primăvara, în pădure de salcîm, nu dăunează. Mai mult decît atît, pădurea a fost plantată de noi, sătenii, 1000 de hectare. Cerem să fim lăsați să ne hrănim oile în pădurea noastră, lăsată abuziv, în 1986, de Ocolul silvic Apele VII. Este pîc de Dumnezeu ca larba să se usuce, acolo, în pădure, iar noi să ne chinăm, cu cele 20 de mii de oi pe care le avem, pășindu-le pe zonele drumurilor și prin alte locuri de unde sîntem gonii și amenințați. De ce atîta necaz?”

Profîind de această convorbire cu un țărân adevărat, și Ion Iseru este un asemenea țărân, i-am pus cîteva întrebări în chestiunea pământului. — Domnule Iseru, duștii noi mai bine, vor, cu adevărat, să nu-și împărțească pământul? — Cum să nu-l vrea?! Dorința țărânului este să aibă pământ. Să se simtă și el stăpîn, cel puțin acum. Se opus împărțirii pământului cel care-și pînd privilegii. Adică cei care erau sevilii și erau mai boieri decît boierii. Oamenii abia așteaptă împărțirea pământului. — Cui se va împărți, după părerea dî, acest pămînt? — Tuturor celor care muncesc în țară. La noi în sat ne-ar reveni cele 3—4 hectare de fiecare familie. — E mult, e puțin? — E bine, oamenii sînt harnici și pricepuți pe la noi. — Satul Mirșani se află într-o zonă de irigații. Cum va mai funcționa sistemul de irigații de aici (este vorba de Sadova-Corabia) în condițiile în care pământul va fi lăsat și împărțit? — Cum vom folosi irigațiile? Oamenii vor plăti așa cum a plătit și ceapaul. Arlike de ploate vor fi mutate de proprietari, adică de cei care sînt primii interesați ca lucrurile să meargă cît mai bine. — Despre activitatea S.M.A. în condițiile proprietății particulare ce ne puteți spune? — Am fost și sîntem să nu se desființeze S.M.A.-ul. Vom face contracte cu ei pentru diferite lucrări. Dar de data asta vor trebui să facă lucrări de calitate. — La Mirșani există și o orezărie. Cum o veți exploata? — Prin asociere, domnule, crezările nu se poate cultiva altfel. — Ce alte probleme aveți acum la Mirșani? Timpul pentru agricultură s-a înaintat. — Adevărat. Problema e că pînă acum nici măcar lucrurile de folosință personală nu sînt, încă împărțite, iar în conducerea ceapului sînt tot oameni care erau și înainte...

Cine sint, ce au vrut și ce doresc membrii Comitetului de acțiune pentru democratizarea armatei (2)

Urmare din pag. 1)
...avut și nici nu avem ca scop și finalitate a acțiunii contestarea comandamentelor. Ni s-a invocat faptul că am creat un precedent periculos...
...vitală, să fie emanația acestuia. Nu sistem revoluționari de proteste și nici cum se spune, mai nou, acia care ne punem profesia în slujba Revoluției. Aceasta în primul rând fiindcă sistemul este un mare...
...De fapt, ultimatumul de la Kremlin, este cel mai recent dintr-o lungă serie adresate după apariția pe harta lumii, a marii Uniuni, unor state mult mai mici...
...Să fi ajuns steaua lui Gorbaciov la punctul de maximă strălucire și acum...
...Asociația Tinerilor pentru Libertate și Democrație se solidarizează cu toate organizațiile ce au aderat la Proclamația de la Timișoara și condamnă toate încercările de acreditare a ideii cum că Banatul ar dori să devină autonom.

Apropo de Namibia

La Windhoek se fac ultimele pregătiri pentru festivitățile prilejuate de acordarea independenței Namibiei. Festivitățile care vor participa precum și dl. de Cuellar, Este de așteptat ca și Moscova să-și trimită reprezentanții săi, marcând intrarea în istorie a unui nou stat independent și a căruia luptă pentru eliberarea independenței a aprins-o. Moscova, care a dat un ultimatum de numai trei zile Republicii Lituaniei ca aceasta să-și retragă declarația de independență. (Ulterior s-a revenit asupra termenului de „ultimatum”, în sensul că acesta trebuie interpretat doar ca un... termen). Negodind unii popor mult mai apropiat de ea...
...De fapt, ultimatumul de la Kremlin, este cel mai recent dintr-o lungă serie adresate după apariția pe harta lumii, a marii Uniuni, unor state mult mai mici...
...Să fi ajuns steaua lui Gorbaciov la punctul de maximă strălucire și acum...
...Asociația Tinerilor pentru Libertate și Democrație se solidarizează cu toate organizațiile ce au aderat la Proclamația de la Timișoara și condamnă toate încercările de acreditare a ideii cum că Banatul ar dori să devină autonom.

La Ministerul agriculturii

În fața și în spatele ușilor... închise (?)

Zărnici, la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare din București...
...D-I Ion Ciobanu din Sibbeni, Teleorman, este trimis aici de C.A.P. Stă la rând de mai bine de 30 de ore. Ieri au intrat 60 persoane. Astăzi s-a refăcut lista de 107 persoane, începând de la I. Sînt nr. 39.
...D-I Gheorghe Anicid din com. Săbăoani, județul Neamț ne spune: „Femeile pensionare, cu copii, bolnave, care nu au intrat cu părinte în C.A.P., nu au drept la pământ. De ce? În comuna noastră s-a dat omenilor grâu 100 kg. În plus, față de ceilalți membri cooperatori, președintele a primit 500 kg. la fel și șefii de ferme și alți „șefi”. Cel care n-a avut anul trecut parcele în C.A.P., anul acesta nu primesc pământ. Din părinți am moștenire 8 ha.”
...D-I Andrei Segăreanu din Turcu-Măgurele, Teleorman: „Nu avem pășuni destinate pășunilor a fost acaparat de I.A.S. Turnu-Măgurele este, deci, proprietate de stat, intangibil. De-I primar s-a întins, într-o ședință, cu directorul I.A.S.-ului, președintele C.A.P.-ului și un secretar de județ. Au discutat problema pășunilor, dar n-au ajuns la nici o rezolvare. De aceea am venit la București.”
...În comuna Rozavlea, jud. Maramureș oamenii și-au luat pământul pe care l-au dat la C.A.P. Au rămas fără pământ cei care n-au fost înscrși în C.A.P.
...D-I Gheorghe Cotoleaș, sat Ariuși, jud. Covasna: „Am 5 ha în C.A.P. pe care le lucrez de 17 ani. Acum, conducerea C.A.P.-ului a anunțat că nu decide în problema împărțirii pământului, ci adunarea generală din comună. Sint crescători a peste 300 animale. N-am cu ce le hrăni.”
...D-I Ion Păun din comuna

noastră să fie cât de cât ușurată, în viitorul cât mai apropiat. La nivelul DEGAII s-au constituit comisii care au sarcina de a soluționa doleanțele țărănilor în conformitate cu legea. Si ei se vor lori, ca și noi, de legile mai sus menționate.
...Întrebare: Ce se întâmplă cu cerele pe care nu le rezolvă dvs.?
...Răspuns: Le trimitem județele de care aparțin.
...Potrivit Decretului-lege 42/1990, art. 2, în unitățile cooperatiste de deal și de munte, membrii cooperatori pot hotărî întreaga împărțire a pământului, dar numai în cazul în care iau, cu contracte, și animalele, în cooperare, urmând să plătească animalele în produse și produse în termenul fixat de obște.
...Unele adunări generale au vindut țărănilor oile, dar unii le-au tăiat sau le-au cumpărat la alte prețuri decît cele stabilite prin bonitare animalelor de reproducție.
...Să lum doar un exemplu întîlnit azi: d-I Gheorghe Tănase (com. Vinători, jud. Neamț) s-a adresat cu rugămintea de a afla unde să deponă 1 milion lei, bani încasați de la membrii cooperatori ca urmare a vânzării din C.A.P. a 1920 capete ovine, în loc să fie preluate spre creșterea în cadrul contractului.
...Comisia M.A.I.A. l-a îndrumat înapoi în comună, cu obligația ca adunarea generală să intre în legalitate, să stabilească valoarea animalelor, starea lor de sănătate, etc.
...Între comunele de unde provin, din Ministerul Agriculturii din București, țărăni sunt puși pe drumuri.
...Își caută dreptate la „forurile superioare”.
...Acasă nu mai pot rămîne. N-au liniște să trăiască și să lucreze. Țărăniul român are liniște și pace în suflet și în casa atunci cînd își simte păcătuirea adine înfipte în pământul lui.
...Sperăm că lucrările agricole de primăvară să nu-i prindă tot pe drumuri.
...Altfel, întreaga țară va avea de suferit și pentru mult timp de acum înainte.

...Sperăm ca activitatea

SOLIDARITATE

Asociația Tinerilor pentru Libertate și Democrație se solidarizează cu toate organizațiile ce au aderat la Proclamația de la Timișoara și condamnă toate încercările de acreditare a ideii cum că Banatul ar dori să devină autonom.

O.Z.N. - morții revoluției

Nu cred în apariția O.Z.N.-urilor și marșurilor, totuși în urma desființării proceselor la București și Timișoara, aproape că m-am convins că „obștii” de la securitate și miliție creați după chipul și asemănarea dictatorului au fost numai „îngerași păzitori” ai poporului român și al Revoluției.
...El nu are tras în nimeni, nu au dat ordine să se tragă în manifestanți, el nu au ucis pe nimeni (cel puțin așa rețese din declarațiile lor) și atunci stau și mă gîndesc nu cumva martirii sau alții veniți din

alte planete cu mașini zburătoare invizibile s-au datat la crimele săvîșite?
...Contrainformațiile (față vîzută la T.V.) s-au ocupat numai de strălîng de peste hotare iar cei din București au stat ca mielușii pe linia oala în berbecul lor. Nu au făcut nimic rău. As propune să li se dea drumul ca și celor din București, pentru a se ocupa în continuare domnul colonel Teodorescu de la C.I. de meserie să, poate găsească nava cu martirii și atunci vom informa publicul cine a tras, cine a ucis și cine sint vinovații (I. Popescu)

Organizația de tineret a P.N.T.-c.d. din Sectorul 1 București

Vă invită miercuri 21 martie 1990, orele 17 la sediul din str. Ion Bogdan 19 (întrearea din Calea Dorobanți, lângă ambasada turcă) să luați parte la o DEZBATERE PUBLICĂ avînd tema:
„CE ESTE O CAMPANIE ELECTORALĂ?”
...Întîlnirea va beneficia de prezența citorva invitați de onoare, care vor sustine prelegeri și vor răspunde la întrebările dvs.
...Întrearea este liberă, participarea: deschisă tuturor.

Fără comentarii

Oficiul poștal nr. 4, Vitan (difuzor de presă Mariana Rotaru) îi informează pe cei care doresc să facă abonamente la „Dreptatea” că acceptă numai reînnoirea abonamentelor de anul trecut.
...La precizarea noastră că primul număr din ziarul nostru a apărut la 5.11.1990, ni s-a răspuns că așa sună dispozițiile primite de la Difuzarea Presei.
...Redacția „Dreptatea”

SPORT

● Turneul celor 5 națiuni la rugby a revenit la editia aceasta Scoției, care a învins în meciul decisiv Anglia cu 13-7. În fața a 54 000 de spectatori.
...● Miercuri, o selecționată divizionară de fotbal a României va întîlni la Bilbao în Spania o selecționată spaniolă compusă din cei mai buni jucători basci. Beneficiile vor fi acordate țării noastre. Lotului, fără jucătorii de la Dinamo, i se va adăuga și Bolóni, venit din Franța (I.F.)

Dialog cu cititorii

Cu multă plăcere așteptăm poștașul să ne aducă scrisori de pe cuprinsul țării, pentru a ne simți aproape și a cunoaște gîndurile celor care ne solicită la un dialog.
...Un grup de tineri independenți craioveni, ne transmit cu multă sensibilitate următorul text:
...Curaj, mulțumim „DREPTATEA”.
...Sintem alături de voi.
...Mulți vă iubim, vă admirăm.
...Sinteti tot români.
...Luptați pentru dreptate adevărată, pentru libertatea noastră.
...Ați suferit mult, ne doare umilinta și suferința voastră. Gînduri bune și sănătate domnului Corneliu Coposu.
...Kovaș Söruc - Miercurea-Ciuc, Ziarul „Dreptatea” a publicat și va apare un întreg material documentar privind activitatea și platforma Partidului Național Țărănesc - creștin și democrat.
...Libertatea, bunăstarea și progresul națiunii române simbolizează dezaia partidului nostru. Vă dorim o însă-nătorire grabnică și să vă bucurați de timpurile bune pe care le dorim cu toții.
...Calciu Valeriu - Panclu. Ne trimiteți o scrisoare plină de adevăruri zguduitoare a birocratiei comuniste, care mai persistă, stopînd mersul schimbărilor democratice necesare pentru binele poporului.
...Desigur stimate domnule Calciu, înlocuirea unei mentalități nu se poate realiza în câteva luni, avînd în considerare structura organizației actuală.
...Niculescu Gheorghe - Constanța. Adevărul nu poate fi scos la lumină, fără a incomoda pe cei care îl acoperă. Sintem de acord cu principiul, „Pentru a fi respectat, respectă pe altul”.
...Întrebarea pe care o punem: Exponenții comunismu-

Acareturi, utilaje...

„Unele metode care vin în sprînjul țărănimii” este una dintre acele formule ambigue care ascund indecizia și neputința celor ce le emit. Un exemplu de neputință în fața problemei țărănimii este modul în care un țaran își poate cumpăra un tractor.
...D. Andraș Iacob, țaran din com. Dobrița, sat Lunca Mare, județ. Covasna, ne relatează odissea cumpărării unui tractor. Din sursă s-a asociat cu un alt cetățean și s-a înscris la uzina „Tractorul” în Ianuarie; viznarea a început luni, 5 martie 1990. Dificultatea nu stă însă aici, ci în procurarea anexelor (plug, semănătoare, discuri, grapa). A fost trimis la București la „Semănătoarea” care, la rîndul ei l-a trimis la Băneasa. Aici era doar o expoziție de anexe agricole, așa că a fost trimis la Craiova pentru pluguri, la Piatra-Neamț pentru semănători, la Arad pentru discuri, etc.
...Dacă tot a venit în București, dl. Andraș s-a dus și pînă la Ministerul Agriculturii care, nu-i ajută, ar trebui să aibă cunoștința de toate acestea. Ministerul Agriculturii l-a trimis la Ministerul Metalurgiei, care... s.a.m.d.
...Sintem îndreptății să ne întrebăm cum va mai dura metoda acestora a amînării și a refuzului de a sumare a responsabilității. Sperăm că nu pînă la toamnă! (Dora Mezdrea).

O piesă de teatru cam amară

Urmare din pag. 1)
...măratele suspiciuni care l-au înconjurat și anume dacă mai este sau nu securist; credem că domnul Mazilu mai păstrează cel puțin nostalgia vechii sale vocații, căci modul evaziv, de a răspunde la întrebări, totuși stîngaci prin monotonia expresiei, prea seamănă cu cel al anumitor tovarășii...
...S-a trecut la jigniri pe față, domniile Mazilu și Iliescu se acuzau reciproc, acuzațiile curgeau giră și din sală, puțin a lipsit ca toți să fie împotriva tuturor, iar rezultatul final a fost un plus de suspiciune din partea noastră față de cei puși să ne conducă.
...Ia un moment dat s-a pomenit vag de o altă încercare de a forma un guvern, tot pe data de 22 decembrie, soldată însă cu un eșec; deși a trecut neobservată de mulți (se puteau cere lămuriri), credem că aceasta a constituit motivația întregii înscenări și totodată cheia înțelegerii sale: resentimente pe de o parte, nesiguranta pe care și-o dă nevoia de a apăra o victorie pe care credeai că nu și-o va mai contesta nimeni, pe de altă parte. Patimii pe care le-am crezut prea repede

Să fie dreptate

Urmare din pag. 1)
...tății și democrației, precum și mărturiile urmașilor acestora și toată țara îndoliată?
...Pînă cînd să se tolereze mascarada și minciuna, ce se pare că încă n-au dispărut?
...Dacă, în vremea dictaturii, nu era posibilă o judecată imparțială asupra oamenilor, a răspunderii și gravității implicării lor în evenimente, cit și a răspunderilor fiecăruia în fața istoriei, considerăm că azi, după Revoluția din decembrie, a venit vremea să se facă dreptate.
...În conjunctura actuală nu putem participa la o mascaradă sau la a acoperirea unor fapte grave, care să sfideză bunul simț, adevărul, simțămîntul de dreptate și omenie, spre a nu se putea înfăptui actul de justiție cerut de popor. Pentru a respecta jertfa martirilor căzuți în Revoluția din decembrie, ceزم să se facă dreptate.
...Redacția „Dreptatea”